

Snabel- Posten

Nummer 2 2008

Pris 25 kronor

Robert Wells

Teater Blanca

**Om att leva med Asperger
Those Dancing Days**

TULPANFROSSA

Välkommen till vårt nya nummer!

När detta skrivs är det fortfarande full vinter. Påsken har just varit och precis när man trodde att våren skulle komma på riktigt slog vintern till. Snö och lägsta temperaturen på väldigt länge. Men när ni läser detta är det förhoppningsvis varmare.

Vårt första nummer i det nya formatet handlade mycket om miljö och blev väl mottaget. Det här numret handlar mycket om musik istället. Bland mycket annat har vi lyckats få en intervju med Robert Wells, välkänd från scen och TV. Dessutom har Daglig Verksamhet i Uppsala kommun blivit certifierade.

Till sist vill jag tacka alla i redaktionen för ett jättebra jobb. Alla har medverkat på olika sätt för att bidra till tidningen. Och det handlar inte bara om att skriva eller fotografera.

Himlen är gränsen!

Christer Arvidsson

Innehåll

Senaste Nytt.....	3
Teater Blanca.....	4
Ian MacKaye.....	6
Att leva med Aspergers syndrom.....	7
Robert Wells.....	8
Orglar och organister.....	10
Tulpanen.....	12
Those Dancing Days.....	13
Radio Uppland.....	14
Åre.....	16

Omslag: Erica Westerlund

Redaktion

Jonas Bennemark; Magnus Hedman; Johan Olsson Jonsson; Tati Palestro; Christopher Lundgren; Erica Westerlund; Magnus Sjöqvist; Mattias Persson; Sebastian Eneman; Josefin Tenefors; Natalia Georges; Christer Arvidsson.
Layout & redigering: Christer Arvidsson

Snabel-@

Knivstagatan 6
753 23 Uppsala
018-727 40 03

snabel-a@uppsala.se

<http://medlem.spray.se/snabelauppsala>

Ansvarig utgivare: Mari Hålen

Åmynningens DV 018-727 71 57

Tryck:

X-O Graf Tryckeri AB

Redaktionen

Du vill väl läsa fler nummer av

Snabel- Posten

Kontakta Snabel-@!

Se redaktionsrutan nedan

Helårsprenumeration kostar 150:-
inklusive moms

Lösnummer till försäljning kommer att finnas på
Snabel-@
Knivstagatan 6
Samt hos våra grupper
WePower; Nymans; Idun; Johannes; Lyktan;
Tallriket; Bäckar Små; Graniten

Snabel-@ har fått en ny logga.

Sebastian Eneman på vår redaktion
har skapat denna.

DAGLIG VERKSAMHET
Kvalitetscertifierad enligt

INVESTOR IN PEOPLE

SENASTE NYTT

Om Investors In People och certifieringen

Investors In People

Text: Christopher Lundgren

Foto: Tati Palestro

Presskonferens och inbjudna chefer

Tisdagen den 18 mars klockan 11 var jag med på en presskonferens med anledning av att Daglig verksamhet har blivit certifierade av Investors In People. Både radio, TV och tidningar var inbjudna men ingen kom. Vi genomförde presskonferensen i alla fall, och några av oss medarbetare på Snabel-Posten var i alla fall på plats.

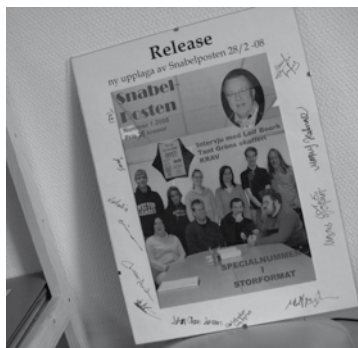
Lite senare, klockan 13, var det ännu en konferens med samma innehåll. Stadsdirektören och andra personer som är involverade i Daglig verksamhet på olika sätt var inbjudna. Till skillnad från pressen kom i alla fall dessa personer. Sedan höll såväl Carina Eriksson som stadsdirektören varsitt tal. Efteråt bjöds det på tårta och kaffe och filmen "Jobbet" visades för intresserade.

release party

Torsdagen den 28 februari hade vi på Snabel-@ ett release party för ett nytt format av tidningen. Vi bjöd in massa folk t.ex. Radio Uppland, högsta chefen Carina Eriksson och tidningen Leo med flera. Vi åt smörgåstårter, drack cider och hade det trevligt. Alla i redaktionen fick en ros av vår chef Mari Hålen.

Text och foto
Tati Palestro

Aftonbladets TV-bilaga

Aftonbladet har en TV tidning med färger för veckodagarna.

Dom är olika färger Jag intervjuade en som jobbar där på Aftonbladet.

Om varför dom inte kan ha de färger som alla i hela Norden har.

Alltså dagarnas färger.

Hon sa: Vi har alltid haft dom här färgerna och vi tänker inte byta heller.

Tati Palestro

Innebandy

I helgen säkrade Uppsala förstaplatsen i Stockholms-serien omgång 4 med 13 Poäng före IFAH 1.

Lagen Uppsala HI spelade mot var Rånäs 4H, Bergfoten IBK, Södertörn Blå, Offensiv 1, IFAH 1, IFAH 2. Uppsala vann fyra matcher, förlorade en och spelade en ovagjord. Mest dramatik var det mellan Södertörn Blå och Uppsala HI då det stod 3-3. När det var ungefär 2 minuter kvar av matchen, så passade Jonas Bennemark fram bollen till Magnus Almroth som kunde skjuta in segermålet till 3-4.

Jonas Bennemark

KULTUR & NÖJE

Text och foto: Christopher Lundgren

Namn: Magnus Dahlerus

Född: 1963

Yrke: Regissör på Teater Blanca

Om att vara regissör: Det är väldigt roligt, omväxlande arbete som innehåller många olika delar. kreativt, man skapar mycket och man skrattar mycket

Fritiden: Tycker om att skriva, åka skridskor, promenera och vara med familjen

Favoritmat: Indiskt

Favoritdjur: Vårn katt Felix, en norsk skogskatt

Gör om 10 år: Då är jag världsmästare i hockey och spelar i NHL

Regissören Magnus Dahlerus berättar om Teater Blanca

Teater Blanca är en grupp inom daglig verksamhet, som har funnits sedan 1999. Det är ungefär 15 personer som arbetar i gruppen samt fem arbetshandledare.

Men i teatern förekommer dessa som scenarbetare, musiker, kostymör och regissör.

Det har hunnit blivit några föreställningar sedan starten, närmare bestämt sex stycken.

Den första föreställningen var "Maran och verkligheten" som följdes upp av "Momo eller kampen om tiden". Därefter sattes pjäsen "Stormen" upp som följdes av "Alice i underlandet". Sedan spelades "Romeo och Julia" och nu har gruppen spelat "Råttfångaren från Hameln".

Genomsnitt kan man säga att Teater Blanca har gjort en föreställning per år.

Vad gäller praktiskt arbete så syr gruppen själva sina kläder. Rekvisita brukar de köpa i olika affärer.

Och vad gäller scenografin så brukar de beställa in en scenograf som ritar, sedan kommer det en snickare eller

så snickrar gruppen själva helt enkelt. Om det blir fel under en pågående föreställning så kör de på som om ingenting har hänt.

"Vi låtsas som det regnar och hoppas på att vi kommer på vad vi ska göra" säger Magnus.

Rollerna får inte arbetstagarna bestämma själva. Magnus delar ut rollerna som han tycker passar till de olika arbetstagarna eller skådespelarna som han kallar dem. En arbetsdag då det inte är någon föreställning repeterar gruppen ofta. Ibland försöker gruppen lista ut hur de ska göra en pjäs och då improviserar de, och när gruppen vet hur man ska göra en pjäs då repeterar de.

För att föra lite statistik bad jag Magnus att kora den föreställning som haft mest respektiver minst publik.

Även om Magnus inte hade helt koll på saken så tror han att "Romeo och Julia" och "Momo eller kampen om tiden" tillhör de pjäser som haft mest publik. Minst publik hade förmodligen "Maran och verkligheten",

för den spelades inte så många gånger. Allt som allt för det plats totalt 50 personer per föreställning.

Råttfångaren från Hameln

Under vintern sattes pjäsen Råttfångaren från Hameln upp på Teater Blanca. Men det var inte första gången, för redan under hösten 2007 hade pjäsen premiär, vilket var en jättelyckad föreställning som jag själv var på. Nu när pjäsen åter sattes upp var jag där för det här uppdraget åt Snabel-Posten och ta bilder samt att få fakta om gruppen. När jag ändå var på föreställningen tog jag bilder åt gruppen.

När jag frågade hur Magnus trodde om Råttfångaren sa han "Nu är vi inte riktigt i det läget just nu... men alla föreställningar är lite olika varandra och varje gång så försöker jag komma på ett nytt sätt att arbeta på, och den här gången så är det väldigt fritt, mycket improvisation. Men förra gången var det väldigt strikt, man skulle säga exakta repliker och göra exakta rörelser".

Intervju med Niklas Morén

Vilken föreställningar har varit roligast att spela?

Romeo och Julia.

Vilken är din största tabbe på jobbet?

När jag vände mig bakåt i en scen i Romeo och Julia på premiären så råkade jag släppa världens skit. Brrrrrrrr (prutt).

Är du nervös inför föreställningen?

Ibland och ibland inte. Premiärer kan alltid vara lite extra nervösa men har man bara sagt typ tre repliker så är man inne i spelet sedan.

Vilken föreställning har du varit mest nöjd med?

Ja, jag har ju bara varit med i

två pjäser, Romeo och Julia och Råttfångaren från Hameln. Men jag gillar nog Romeo och Julia mest.

Trivs du med ditt jobb på Teater Blanca?

Jo då, inte helt fel.

Är du nöjd med de du jobbar med?

Jo, de duger.

Vad är det bästa med att vara skådespelare?

Att man får agera ut sina känslor, till exempel när man är arg kan man verkligen uttrycka sin ilska. Vråååål.

Vad tycker du om att göra på fritiden?

Det är många saker men för det mesta så skriver jag ju. Alltså jag

håller mest på med litteratur på fritiden. Och så håller jag på med sporten karate.

Har du slagit sönder några människor?

Nej, men ett par väggar här och var.

Vilken är din favoritmat?

Pizza

Har du något favoritdjur, i sådana fall vilket?

Katt.

Vad tror du att du gör om 10 år?

Jag tror jag fortfarande kommer att jobba med skapande men att jag kanske har gått så långt att jag kanske har börjat jobba på stadsteatern. Vem vet, men det är vad jag tror.

På gång:

Vad?

- Love Party

När?

- 20 maj

Var?

- Fyrishov

Text: Jonas Bennemark

Foto: Tati Palestro

Love Party bildades för 11 år sedan och är en Musikshow av ungdomar med funktionshinder från Fyrisgården, som uppträder till sina favoritartister. Love Party kommer att vara i Fyrishovs A-Hall Tisdagen den 20 Maj kl 13.00 & 19.00

KULTUR & NÖJE

Ian MacKaye

från punkbandet Minor Threat,
bandet Fugazi, med mera.

Text: Magnus Sjöquist
Foto: Daigo Oliva
<http://commons.wikimedia.org/>

Jag gjorde en mailintervju med Ian Mackaye, förmodligen mest känd inom punk- och hardcorekretsar som sångaren för bandet Minor Threat (1980-83), och Fugazi. Minor Threat var ett hardcoreband som spelade snabbt och aggressivt och som gav namn åt straight-edge-kulturen med sin sång som hade denna titel.¹

Min första fråga handlar om hur han fastnade för punken. Han svarar att han var ung och försökte hitta en motkultur som var en annan än party- och drogkulturen som han tycker är förutsägbart, och han försökte hålla sig borta från kriminella ungdomar. Ian var mycket intresserad av band men hade givit upp idén om att spela i band eftersom ”den världen verkar ha varit totalt under de kommersiella skivbolagens kontroll”. Då han hörde talas om punk som hans vänner berättade för honom om blev han intresserad.

”Då jag såg min första konsert (the Cramps, i januari 1979) blev jag förändrad för livet.”

Fråga nummer två handlar om det första bandet som han spelade i, det blir ett uttömmande svar. Omedelbart efter att ha sett the Cramps började han och hans vänner prata om att starta ett band. Två av dem hade spelat i band innan så de blev sångare och gitarrist. En hade spelat trummor i en skolorkester så han blev trummis.

”Det lämnade mig att ta rollen som bassist.”

Bandet hette The Slinkees, de spelade bara en konsert (i augusti 1979), sångaren gick vidare för att studera på college så de frågade en annan vän om han kunde sjunga och de ändrade namnet till The Teen Idles. The Teen Idles blev de som grundade Dischord Records ett år senare.

¹ Detta kan höras bäst på deras låtar Out of Step (With the World) och Straight Edge, men även på andra av Minor Threat's låtar.

På frågan om hur han ser på influensen som hand band Minor Threat hade på olika band med Straight Edge och annat svarar han att han inte tänker på det.

”Så det är omöjligt för mig att svara på den frågan.”

Musiken, säger han, har inspirerat honom extremt mycket och:

”Jag tror att min musik mycket väl kan ha gjort det med andra.”

För egen del försöker han att fokusera på arbetet som väntar honom.

Min fjärde fråga handlar om hur de band som Minor Threat såg upp på influerade deras musik. Ian svarar att de var mycket inspirerade av deras effekt och energi som de hade och att de försökte göra en egen version av vad de hörde. Det kanske var ett kort svar men det säger väl en del om hur det var.

Till sist ställer jag frågan om homoerotiken som finns i hardcorescenen. Som exempel kan jag ge killar (det är mest killar) som hoppar ner från scenen och andra killar fångar upp dem (så kallade stagedives), killar som hoppar runt utan tröjor, till exempel. Då det är mycket energi på en hardcorespelning brukar det bli varmt och då brukar en del ta av sig sina tröjor. Ett band som heter Limp Wrist och som mig veterligt är det första queera hardcorebandet har uppmärksammat detta och skojat om det. Limp Wrist's texter handlar om bland annat homosexualitet och hardcorescenen.

På min fråga svarar han att hardcorescenen är ett så oklart koncept så att det är svårt att diskutera det på ett allmänt forum. Ännu mindre kan man enligt Ian göra säkra uttalanden på ett allmänt forum.

”Jag kan inte ge ett genomtänkt svar på din åsikt.”

Jag tackar för intervjun.

REPORTAGE

Att leva med Aspergers syndrom

Text: Magnus Sjöquist
Foto: Privat

Jag har intervjuat Hanna Danmo som jobbar på Riksföreningen Autism där hon bland annat gör tidningen Empowerment som främst riktas till vuxna medlemmar med Asperger syndrom (AS). Hon fick sin aspergerdiagnos då hon var 19 år gammal efter en utredning där man gjorde olika tester.

Då hon fick sin diagnos kände hon sig lättad och insåg att det stämde med hennes sätt att vara, eller som hon med egna ord uttrycker det:

”Det var ju en förklaring till varför jag alltid varit annorlunda och utanför.”

Som liten drabbades hon av mobbning, som så många andra med funktionshinder där man inte vet vad det beror på. Hon hade på grund av sitt handikapp inte kompisar utanför skolan utan umgicks med föräldrar och släktingar.

Vidare kommenterar hon:

”Jag ägnade också mycket tid åt att måla och rita, som var mitt stora intresse.”

Även när hon blev äldre hade hon svårt att få vänner eftersom hon inte kände till de oskrivna sociala regler som gäller i vårt samhälle.

Hon fortsätter:

”Det skulle underlättat om jag hade haft min diagnos så att man lättare hade kunnat förklara mina problem och annorlundaheter för mina klasskamrater.”

Bland annat tycker hon att det skulle ha pratats mera om att folk kan vara annorlunda och att det skulle ha funnits fler rastvakter på rasterna. Detta kanske skulle ha förhindrat att en del råkade illa ut.

Efter att hon fick sin diagnos fick hon mycket fler vänner än hon hade haft innan.

”Nu efter diagnosen har jag nog mer vänner och bekanta än jag hinner umgås med.”

Hon tycker att efter hon fick sin aspergerdiagnos och gick med i Riksföreningen Autism har träffat likasinnade och har träffat personer som har blivit hennes vänner.

Det blev inte svårare för henne när hon blev tonåring, men skolan blev jobbigare i högstadiet då det handlade mer om att lyssna på läraren och skriva ner det viktigaste vilket hon tycker är svårt. Relationen till klasskamrater blev bättre, hon var nu utanför men i alla fall inte mobbad.

Jag ställde en fråga om hon har specialintressen. Hon svarade att hon inte har det men att hon bland annat är intresserad av att dansa, uppträda med ståuppkomik, och måla.

På min fråga om det där med att flytta hemifrån som kan vara svårt för personer med asperger svarade hon att det var svårt men en stor lättnad men eftersom hon hade studerat på folkhögskolan där hon hade fått hjälp med boendet var det inte lika tungt.

”Det var sällan jag utnyttjade den hjälpen men det var en trygghet att alltid veta att det finns någon som kan hjälpa till.”

Hon berättar att hon behöver hjälp med att komma igång med en syssla, till exempel tvätt och matlagning. När det gäller tips till personer med aspergers syndrom som vill flytta hemifrån säger hon följande:

”Mina tips till andra som vill flytta hemifrån är att se till att få boendestöd om man behöver det och se till att ha det så strukturerat och organiserat som möjligt i hemmet och vardagen.

- Jag har t.ex. stor hjälp av min handdator som fungerar som en digital almanacka som påminner mig och saker och ting.
- Jag har tydliga listor på vad jag ska göra i hemmet varje dag, vecka, varannan vecka, varje år och så vidare.
- Jag har en lista på vad som ska finnas hemma i matväg (och övrigt som t.ex. toapapper och tvättmedel) som jag går igenom varje gång jag ska handla och skriver upp det som inte finns hemma på inköpslistan.”

På min fråga om hur det är för henne idag svarar hon att det är bra med boendestöd och att hon har chans att jobba halvtid. Den andra halvan har hon aktivitetsersättning vilket passar henne. Hon har en anpassad arbets-situation med handledare och arbetskamrater som hon tycker förstår hennes problem.

De personer som har problem med det ekonomiska ger hon rådet att skaffa en god man eller förvaltare. Om man har problem med myndigheter ger hon rådet att ha ett personligt ombud. En del saker som att skriva en ansökan svarar hon att boendestöd nog kan hjälpa till med.

Hon poängterar att den kunskap som finns idag om asperger bland myndigheter är ”långt från tillräcklig”.

Bland annat anser hon att det behövs mer inslag i TV och andra media som kan sprida kunskap om aspergers.

”Att en och annan kändis skulle berätta om sitt liv med aspergers skulle hjälpa”, avslutar Hanna.

INTERVJU

Robert Wells *Pianist, sångare och kompositör.*

Text: Erica Westerlund
Foto: Erica Westerlund och Christer Arvidsson

Namn: Robert Wells
Född: 1962
Yrke: Pianist, sångare och kompositör

Robert Wells firar tio års turnerande.

I sommar tar de ton på turnén "Best of Rhapsody 1998-2008".

- Det är massor av glada musiker. Det är det viktigaste att dom är glada och trevliga och tycker sånt här är roligt. För det är ett musik projekt kan man säga. Det här är min daglig verksamhet, jag håller till här och jobbar och försöker få struk på musikanterna.

Idag har vi träffat Robert Wells i studion vid S:t Eriksplan i Stockholm.

- Det vi gör nu är vår nya CD till jubileet. Vi har ett stort jubileum med Rhapsody In Rock i sommar. Och så förbereder vi med gammalt och nytt material.
- Den ska helst vara ute i början på juni. Jag vet inte om det går, men vi hoppas det. Men det vi ser fram emot hela ensemblen är egentligen att åka ut i sommar. Det är den stora grejen, att jobba live. Vi skulle ha varit i Uppsala, men nu blev det inte så. Vi är i Vaxholm utanför Stockholm i stället.

- Det är en stor satsning jag gör tillsammans med mina tekniker och vi jobbar här 24 – 7, dygnet runt nästan. Min fästmo får komma hit för att träffa mig för annars får jag inte träffa familjen.

- På skivan är det bland annat artisterna som är med i sommar Charlotte Perreli, LaGaylia, Martin Stenmarck, Mats Ronander, Paul Carrack och hela orkestern.

- Det är en dubbel CD. I det här läget kan det bli en trippel också, det är så mycket låtar som man vill få med. Vi säljer inte plattorna efter någon hit. Man säljer plattorna efter konceptet att det ska vara glad god musik. Om en liten stund så förbereder vi en körinspelning till en av låtarna.

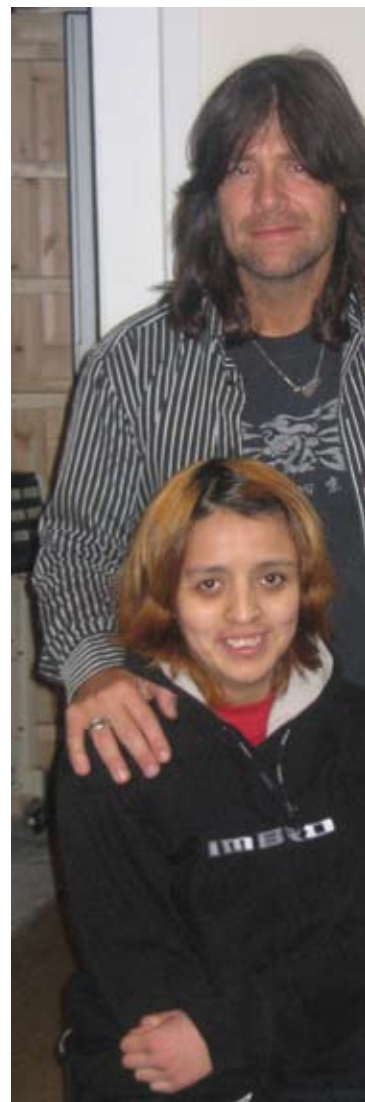

Hur länge har du spelat piano? Har du någon eller några förebilder?

Jag har spelat piano sedan jag var 7. Mina förebilder är många, men inom klassiska musiken är det Chopin. Inom pop Elton John och inom rockdelen AC/DC

Hur många turnéer har du varit på? Någon speciell som du minns (turné eller spelning)? Varför?

Jag kan inte räkna alla turner jag spelat på. Det är många spelningar sammanlagt i och med över 28 års turnerande. Den roligaste var nog första Rhapsody In Rock turnén som vi gjorde i väldigt liten skala 1989. Det var bara 80 personer i publiken då. I år kör vi 10 årsjubileum i den här stora varianten med gästartister.

Hur ser din vardag ut när du inte har konsert?

Upp med ungarna runt 07.00
Vill gärna vara med innan
dom går till skolan.
Mail, möten, telefon och
några veckodagar träning på
GYM.

Om det inte är spelning på
kvällen äter jag helst hemma
med familjen.

Är inte förtjust i att gå ut i
onödan. Det får jag nog av
på mitt jobb med mycket
efterfester.

Vad var det som gjorde att du blev intresserad av att spela piano?

Min mormor spelade piano
när jag liten. Bodde mest hos
henne.

Det var mycket musik i hennes
lägenhet.

Är det någon speciell artist som du skulle vilja spela in en låt med? Varför?

.Jag är oerhört förtjust i
Benny Andersson, ABBA
pianisten. Duktig pianist.
Det hade varit kul att lira
fyrhändigt med honom.

Om du inte skulle spela piano vad skulle du spela och varför?

Trummor. Absolut. Älskar
rytmer. Programmerar
mycket beats på synthar.

Är det någon speciell stad som du skulle vilja åka på turné till och varför?

Jag vill gärna tillbaka till
SYDNEY Australien. Vi var
där för tre år sedan och
spelade. Otroligt häftig stad
och bra publik.

Har du några framtida projekt på gång? Skivor? Turnéer? Tv- program?

I April spelar jag in mitt 15:e album. Skall
göra en födelsedagsturné i sommar. 10 år
med RHAPSODY . I Maj skall jag ut på en
återkommande skolturné i Kalmar län.
Får ett eget TV program i Maj om Rhapsody
på TV 4.

Har du någon favorit mat?

Svensk husmanskost, Sushi, Spanskt.
Allt utom fiskbullar . Det sitter i sen plugget.

Har du någon favorit husdjur?

Berner Sennen. Min dröm att ha en sådan
liggandes under flygeln när jag repeterar.

Vilket land skulle du vilja resa till?

Har ännu inte varit i Afrika. Skulle gärna
utforska Sydafrika.

Vilken är din favorit artist?

Just nu är jag helt insnöad på gammal rock.
Chuck Berry m.m.

Vad har du för fritidintressen?

TV Spel, kolla fotboll, golf, hockey fanatiker
utom nu när AIK ligger risigt till.

Favorit dryck?

Dricker ganska lite alkohol. Lättöl, juice,
LOKA.

Vad gör du om 10 år?

Har en egen pianoskola. Slutat turnéra och
jobbar mer med låtskrivande.

Orglar och organister

Text och foto: Christopher Lundgren

Namn: Andrew Michael Turner Canning
Familj: Fästmön Catarina Lundgren och sonen Oscar
Född: 26 oktober 1967
Yrke: biträdande domkyrkoorganist i Uppsala domkyrka
Fritidsintressen: Flygplansteknologi, klockor, argentinsk tango samt sonen Oscar
Favoritmat: Svensk husmanskost

Andrew Canning

Mitt intresse för klassisk musik och orglar

Ett av mina största intressen är musik, speciellt klassisk musik vilket jag har berättat i tidigare nummer av Snabel-Posten. Då förfaller det sig naturligt för mig att gilla klassiska instrument också. Ett av dessa är orgel som verkligen har fascinerat mig i såväl eget komponerande som med musiklyssning.

Vid flera tillfällen har jag lyssnat på konserter i Uppsala domkyrka där organister som Olle Johansson, Milke Falck och Andrew Canning har spelat. Allt eftersom har mitt intresse ökat vad gäller orgelinstrumentet och organisterna, främst Andrew Canning.

Om Andrew Canning

Andrew Canning är född den 26 oktober 1967 i London och studerade orgel vid The Royal Academy of Music. Som frilansaorganist har han haft många konserter. Men han har också medverkat som jazzorganist och kompositör.

Anledningen till att Andrew blev organist var att han som liten hade varit i en kyrka där en väninna till hans mor var organist och sedan dess blev han helt fascinerad. "Så då tjtade jag på mina föräldrar ganska mycket. Jag ville absolut ha orgellektioner. Och sedan så småningom gick de med på det och då började jag alltså spela".

1991 flyttade han till Sverige för att vara med i en församling under ett års tid. Men ett år har plötsligt blivit sjuttionio då han än idag är biträdande domkyrkoorganist i Uppsala domkyrka. Han medverkar i såväl gudstjänster som vid egna konserter. Båda delarna tycker han är roligt.

Han spelar musik av såväl Marcel Dupré som Dietrich Buxtehude, men nämner Johann Sebastian Bach som den största orgelkompositör man har. Just att spela musik av Bach på en orgel som är byggd under Bachs levnadsår är roligt. "Man får då en riktig känsla att så här ska det låta egentligen".

Men även en så duktig organist som Andrew kan tycka att vissa stycken är svåra, däribland en symfonisk fantasi och fuga samt variationer som båda är kompositioner av kompositören Max Reger. Och bland de mest sorgligaste musikstyckena nämns åter musik av Bach.

Även den skickligaste kan göra fel ibland vilket hände under en söndag, vid en högmässa. När Andrew skulle ta ton efter att kyrkklockorna hade ringt hände ingenting. "Jag hade glömt att sätta på orgelmotorn så det blev en chock för mig. Det var bara att vända på mig, sätta på orgeln och sedan får man vänta en halv minut innan bälarna har kommit upp".

En halv minut kan kännas som en lång tid när massor av folk är på högmässa så det är hans mest dramatiska fel enligt honom själv.

Favoritmat - Surströmming är faktiskt gott trots att Andrew är engelskman.

Favoritintressen - flygplan, argentinsk tango samt sonen Oscar som betyder allt

Vad tror du att du gör om 10 år - Att jag antingen är kvar här i domkyrkan som organist alternativt flyttat till Stockholm och fått en tjänst i en av de stora kyrkorna

Favoritfilm - Parfymen som utspelar sig på 1700-talet med Dustin Hoffman i huvudrollerna.

Om domkyrkoorglarna i Uppsala domkyrka

I domkyrkan finns det tre orglar vilka är läktarorgeln, kororgeln och ett orgelpositiv. Dessa instrument har olika bakgrunder och används vid olika tillfällen och fungerar på helt olika sätt. Dessutom bygger man just nu en ny orgel som ska vara både bättre och större än den stora läktarorgeln.

Läktarorgeln är den största orgeln. Den byggdes 1871 av en man som hette Per Larsson Åkerman som var en mycket berömd svensk orgelbyggare. Orgeln har dock byggts om ett par gånger, senast år 1976. Den har 50 stämmor och används som konsertorgel och vid gudstjänster, och är ett bra exempel på svensk orgelromantik, som man kan kalla det då romantiken var en tidsperiod som varade under 1800-talet.

Kororgeln byggdes år 1950 av en dansk orgelfirma som heter Marcusen. Det är ett historiskt intressant instrument eftersom det faktiskt är Sveriges första kororgel, den första orgeln som fick sin plats vid koret i en kyrka. Den orgeln har 15 stämmor.

Orgelpositivet är ett litet instrument som endast har funnits några år tillbaka och byggdes av Johannes Mälzer uppe i Härnösand för domkyrkan. Orgelpositivet är på hjul och väger bara 250 kilo så man kan flytta det väldigt enkelt. Instrumentet används för dopgudstjänster och som continuoinstrument, eller generalbas, när man spelar äldre musik från 1600-talet.

En ny orgel byggs för närvarande. I norra tvärskeppet görs förberedelser. Den byggs av den italienska orgelfirman Fratelli Ruffatti. Orgeln blir ett stort instrument som till och med blir större än Åkermanorgeln och kommer att ha 79 stämmor. ”Det kommer att bli väldigt spännande att ha en alldeles ny orgel av just den här storleken i domkyrkan” säger Andrew.

Med stämmor menas olika sorters ljud som en orgel kan ha. En liten orgel med endast några få stämmor kan man oftast bara spela äldre musik på, från omkring 1500-talet, eftersom orgeln inte var så utvecklad då. Man kunde heller inte spela lika avancerade musikverk då som man började kunna göra på orglar som byggdes i början av 1800-talet. Med en modern orgel som har flera stämmor kan man alltså spela mer avancerad musik.

Tulpanen

Text: Mattias Persson
Foto: Erica Westerlund

Tulpanerna är liljeväxter, som ursprungligen kommer från Iran och Turkiet. Själva ordet "tulpan" kommer från det turkiska ordet för den typiska turkisk och arabiska huvudbonaden, turbanen.

Tulpanerna kom till Europa i slutet av 1500-talet, först till Österrike, och därifrån till London i England. Snart fördes lökar till Holland, där en man som hette Carolus Clusius började odla dem. Men Clusius ville ha så mycket pengar för sina lökar att ingen ville köpa dem. Så en mörk natt kom det några män och stal lökarna. De stulna lökarna blev så småningom grundmaterialet till den holländska tulpanodlingen, som finns kvar än i dag.

Tulpanerna blev snart mycket omtyckta i hela Europa, men på den här tiden, i början av 1600-talet, var en trädgård mer en samling dyrbarheter än en prydnad, och få människor hade råd med de vackra blommorna. År 1634 kan man säga att det var tulpanomani, det vill säga att alla ville ha tulpaner, vad de än kostade, och priserna blev helt galna. Man bedrev handel på papper, utan att köpare eller säljare såg själva lökarna, eller gav varandra pengar.

En lök av en sort som hette Semper Augustus kostade lika mycket som ett hus vid en kanal i Amsterdam! En lök av annan sort, som heter Viceroi, värd hälften så mycket som Semper Augustus, betalades med 2 vagnar vete, 4 vagnar råg, 4 oxar, 8 grisar, 12 får, 2 tunnor vin, 4 tunnor öl, 500 kilo ost, en säng, en silverbägare och kläder.

Handeln bedrevs i små skyffen och rum i värdshus och krogar. Detta var olagligt, vilket alla visste om. Det förekom också spioneri och till och med barn användes som spioner.

Efter tre år tog denna tulpanomani slut, och priserna på lökarna föll. Många handlare blev av med alla sina pengar och gick i konkurs. Förmögenheter försvann, och många förlorade sina jobb.

I april år 1637 bestämde den holländska regeringen, att alla spekulativa avtal var ogiltiga och att priset för en

tulpanlök högst skulle få vara 50 holländska floriner.

Numera finns cirka 5000 sorter av tulpaner, men i Sverige odlas bara cirka 400 av dem. Nu för tiden säljs det ungefär en miljon tulpaner om dagen i Sverige under tulpanernas säsong, som är tiden från början av januari och fram till påsk. Under den tiden säljs det cirka 130 miljoner tulpaner! När man sätter tulpaner i vas, bör man skära av stjälkarna snett, och sätta blommorna ganska lågt, med korta skaft, eftersom de växer även när de skurits av. Tulpanerna är törstiga blommor, och man kan behöva fylla på vattnet i vasen. Tulpaner håller i ungefär tio dagar. Om man ställer vasen svalt på nätterna håller tulpanerna längre.

Man kan också odla tulpaner i sin trädgård, om man äger en sådan. Det är lätt att odla tulpaner. Man köper lökarna tidigt på hösten, i början eller mitten av september, och planterar dem i jorden, ungefär 15 centimeter djupt. De vill inte bli planterade i blöt jord, då ruttnar lökarna. Sedan är det oftast bara att vänta på våren, eftersom tulpaner inte behöver mycket skötsel. Eftersom tulpanerna blommar så tidigt på våren, behöver man oftast inte vattna dem.

KULTUR & NÖJE

Those Dancing Days

Text: Jonas Bennemark

Popband från Nacka som bildades 2005. Upptäcktes på MySpace. Kör Indie-inspirerad pop/garagerock. Det är fem tjejer i bandet: Linnea (sång), Rebecka (gitarr), Cissi (trummor), Lisa (Synth) och Mimmi (Bas).

De har gjort en EP Skiva med fyra låtar. Har bland annat spelat på Peace & Love festivalen, Hultsfredsfestivalen USA och Tyskland. Har varit förband till bland annat The Magic Numbers, Shout Out Louds och Mando Diao. Två av band-medlemmarna går fortfarande i skolan.

När kommer er första platta?

Vi vet ännu inte riktigt säkert, men förmodligen tills slutet av sommaren. Kanske September sisådär.

Vad säger era kompisar när ni spelar i ett band blir dom inte avundsjuka på er?

Nej, de tycker att det är roligt. Hop-
pas vi? Nämen det gör de nog. De
märker att vi är glada över det så då
är de också det. Vi har bra kompisar.

Hur är det att gå Backstage och träffa alla artisterna på Hultsfred?

Det är kul! Fast det är inte så glam-
migt som man kan hoppas på. Vi har
aldrig stött på de där största artisterna
riktigt som man hoppas träffa. Typ
Ozzy Osbourne. Haha.

Vilka festivaler tycker ni bäst om?

Oj vad svårt, det finns så mycket.
Det beror nästan på vädret. Men jag
hoppas att vi kommer tycka om de
utländska festivalerna vi ska spela på
i sommar. För ingen av oss har varit
på festival utanför Sverige förut så
det ska bli spännande.

Hur är det att vara förband till Mando Diao?

Att vara förband är aldrig lätt har vi
märkt. Man vet ju själv hur det är
att gå på konsert och känna att man
måste spara energin till huvudakten
som man längtat så mycket efter att
se, så att man helt enkelt inte riktigt
törs visa uppskattning för förbandet
då man inte vill förlora energin.
Men med tanke på att Mando Diao
röjer så otroligt mycket och verkligen
uppfyller alla förväntningar fansen
har så kan vi inget annat än att ge
så mycket det bara går av oss själva
också, oavsett vad publiken tycker
om oss. Och att få höra av Mando
Diao att vi är Sveriges framtid är väl
den bästa komplimangen vi kan få så
vi kände oss så glada över att få stå
på samma scen som dem. Publiken
visade mycket mer uppskattning och
energi mot oss än vad vi hade förväntat
oss så varje kväll blev en helkväll.
Sammanfattningsvis var det alltså
helt enkelt underbart.
Tack Mando Diao.

Vad tycker ni om Mando Diao?

De är bra! Speciellt energin de har
när de spelar live. Det är viktigt att
ha. Om man spelar energifylld musik
förstås.

Hur många timmar repar ni innan en spelning?

Det beror på. Vi brukar inte repa
samma dag, det blir som snabbrep på
soundcheck.

Vad gör ni när ni inte spelar?

Lite olika. Några går i skolan, resten
jobbar/har jobbat på kafé. Annars
brukar vi väl träffa kompisar, läsa
myspacemejl och gå ut. Vi gör väl
sånt som de flesta brukar göra.
Äta mat typ.

Vad fick ni namnet Those Dancing Days ifrån?

Mimmi kollade runt i sin skivsamling
och hittade Dancing Days, en låt av
Led Zeppelin och kom med förslaget
att vi skulle heta det. Sen fnulade
vi på ifall vi skulle heta the dancing
days men så kom vi fram till att those
dancing days var bäst. Till en början
var vi lite obekväma vid namnet men
nu känner vi att vi vuxit in i det och
det är liksom så vi är.

Vem är det som skriver låtarna?

Det gör alla! Ibland skriver vi allt
tillsammans, ibland har någon skrivit
en text och nästa gång en annan. Sen
knåpar vi på musiken tillsammans.
Då blir det bäst. Det är bra att alla
skriver för eftersom vi är ett band
med fem olika personer är det kul om
låtarna blir annorlunda varandra. Fast
man hör ju ändå att de är samman-
länkade eftersom det är våra gemen-
samma verk i slutändan.

Hur var det att spela utomlands i England?

Alldeles fantastiskt!! Det är en så
obeskrivlig glädjekänsla att komma
till ett helt annat land där de sjunger

med i alla låtar fastän de inte ens hört dem. Man fattar ingenting utan är bara jätteglad mest hela tiden. England är grymt, de är så snälla mot oss.

Hur var det att sjunga på Cirkus när det var mycket publik?

Vi har spelat där en gång förut som förband till The Magic Numbers så jag hade alltså redan gått igenom chocken av hur stort det var. Men om jag ska vara ärlig så är det inte så stor skillnad mot mindre scener eftersom man inte ser hur stor publiken är med alla lampor. Jag vet ju om att ännu fler människor tittar på oss men ju fler människor, desto fler som kan gilla vår musik. Men det som är så fantastiskt med ett ställe som cirkus är att man hör sig själv på ett helt annorlunda sätt, rösten klingar verkligen ut och fyller hela stället så då blir man så otroligt peppad.

Blir ni inte nervösa när ni stod på scen?

Nervös ska man vara för då blir man mer närvarande känner jag, så länge nervositeten inte går överstyr då. Men för oss kommer nervositeten ut som pepp istället så därför är det en av de viktigaste bitarna i en spelning!

Studiebesök på Radio Uppland

Magnus Hedman; Christopher Lundgren
& Sebastian Eneman

Onsdagen den 5 mars var vi på studiebesök på Radio Uppland som har sina lokaler i byggnaden mitt emot Svavagallerian mitt i centrala Uppsala. Vi blev väl mottagna av radioprataren och producenten Sofia Kottorp.

Kort om P4

P4 som också kallas "en vuxen kanal" är en av Sveriges radios fyra rikskanaler som startades 1989. Idag är P4 den största radiokanalen i Sverige med såväl rikstäckande sändningar som lokala sändningar från de 25 lokala kanalerna. Det är många som lyssnar på P4 runt om i landet, allt från barn upp till 90-åringar. Dock är den största målgruppen personer i 50 till 60 årsåldern men P4 arbetar med att försöka nå ut till lite yngre lyssnare. Till skillnad från de kommersiella radiokanalerna Rix FM och City 106,5 har Sveriges radios kanaler ett mer varierande utbud och ingen reklam.

Bland utbudet kan nämnas musik i form av dansband, rock och pop-musik. Men även samhällsprogram och nyheter varje halvtimme mitt på dagen. P4 har också mycket sport. "P4 är världens största sportkanal, tycker man om sport skall man lyssna på oss" sa Sofia under vårt besök på radion.

P4 Uppland

P4 Uppland hörs naturligtvis i Uppland men kanalen går också att lyssna på söder om Gävle, vissa delar av Stockholm samt åt Enköpingshållet. Redaktionen består av ca 20 anställda vilka är tekniker, reportrar, nyhetschefer och administrativ personal.

Dessutom har Vetenskapsradion som gör sändningar i P1 och P4 riks sina medarbetare i samma byggnad samt att Sveriges televisions lokala program ABC har en del personal där. Om man pratar lokala lyssnarsiffror så lyssnar var fjärde upplänning på P4 Uppland. Dock konkurrerar de kommersiella radiostationerna som med tiden har fått fler lyssnare genom sina satsningar på Rix morgon zoo, Adam och Gry etcetera. Både P4 i stort och Radio Uppland har mycket att bjuda på webben, om man har tillgång till Internet. De flesta programmen finns för efterlyssning 30 dagar efter sändningstid

Vad tycker du är mest bra att arbeta på radio?

Det är nog att känslan att påverka och man träffar ju väldigt olika människor också och det tycker jag är väldigt intressant och stimulerande.

Vad är det första du gör när du kommer till radiostationen?

Ska jag tala om vad det är? Jag går till kaffeautomaten och tar en kopp och sätter mig med mitt kaffe och min macka och sen njuter jag tio minuter och läser min mail. (Applåder).

Får man ha med vad som helst i radio eller är det strikta regler?

Vi har ju press-etiska regler. Man kan inte "slänga" ur sig vad som helst och säga att det är sanning, vi är jättenoga med det. Så finns det andra regler som säger att vi inte får sprida rasistiskt material, att kommer en till tals ska också den andra komma till tals.

Vad vill lyssnarna höra på?

Oj! det är ju en jättesvår fråga som vi hela tiden funderar över, men vi försöker tänka: P4 ska ju ha nyheter, information, och underhållning.

Vilka arbetsuppgifter har man som radioman?

Det beror litet vad man jobbar med, men en nyhetssändare har som uppgift att läsa nyheterna. En nyhetsreporter har som uppgift att åka ut med bandspelaren "i högsta hugg" och göra reportage och inslag. En producent har som uppgift att se till att programmet blir bra och att det blir en bra mix som helhet så det beror litet på. Men att intervjua människor och göra reportage är en huvuduppgift.

Är det frågor på låtar ni skall spela?

Från lyssnare tänker du? Det är jättemycket! Dom flesta reaktionerna är på musiken. Nu är det inget som vi bestämmer. Det sitter en musikproducent i Stockholm, förut satt den här, som gör en lista det skall vara si och så mycket svenskt och si och så mycket amerikanskt och så mycket engelsk musik. Så det kommer

musiklistor på vad som skall spelas. Men det där tycker folket mycket om.

Hur ser en arbetsdag ut, hur planerar man?

Nyhetsredaktionen träffas klockan 9.00 och går igenom vad som är dagens största nyhet. Vad skall vi jobba mer på, vad tycker reportrarna att dom har fått fram på olika sätt. Så går man varvet runt: vad skall du göra idag, vad tänker du göra, vad kan vi sända idag, vad kan vi lägga fram till imorgon. Så sitter man där en halvtimme och diskuterar. Sedan går reportrarna ut och jobbar med sitt, åker ut på intervjuer och gör reportage. Kommer hem och redigerar i datorn så att det blir dom här små inslagen som skall gå att sända i nyheterna. Sedan har man ett möte på eftermiddagen, hur skall det se ut i morgon, vad har vi på gång. Ungefär så. Det finns hela tiden en beredskap om det skulle hända något stort. Vi ringer polisen varje timme för att höra efter vad som händer.

Sofia Kottorp

Hur ser Radio Upplands framtid ut?

Jag tror vi kommer att tänka mer på hur viktigt det är att vi finns på Internet. Där kan jag tänka mig att man kommer prioritera mer.

Hur många program från Uppsala går ut över hela Sverige?

Jag tror det är tre just nu. Ett är Karlavagnen, Stina Wolter och Bosse Petterson som har varsin dag, kväll och sen har vi Vetenskapsnyheterna som sänds dagligen. Snart kommer P4 Dokumentär. Sedan jobbade jag med ett program nyligen som gick flera år som hette Kombi som gick på lördagarna. Ett program som kommer om något halvår heter Klimat.

Hade ni inte ett program som hette Söndag, Söndag?

Alldeles riktigt. Det är några år sedan det lades ner. Programledare var Thomas Atäng och Patrik Sjöholm.

Varför lades det ner?

Ja det hade funnit ganska länge och haft sin storhetstid på något sätt. Ni vet det skall in nya program, tablåerna förändras å det känns som någonting nytt.

P4 klimat som du nämnde, finns det något ställe man kan läsa mer om det programmet?

Inte än, för det finns bara i huvudena på "idémakarna". Men Krister Ängkvist som ibland hörs här, kommer sätta sig ned med det här.

P4 Dokumentär det lät intressant tycker jag.

Det är jättespännande tycker jag eftersom jag jobbar med det programmet. Det startar på söndag den 6: e april. Söndag kväll klockan åtta och

Vi gör en radioinspelning

då är det reportrar över hela landet som jobbar med de här programmen. Det är berättelser om människors situationer, något som dom varit med om. Första programmet kommer handla om att ha personlig assistent både

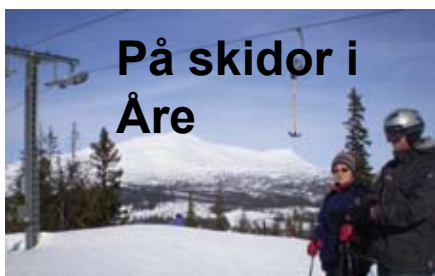
från den personen som har det och utföraren. Det kommer att bli jättebra. Det är en duktig reporter som gör det.

Vad lyssnar du på när du har din fritid?

Jag lyssnar jättemycket på P4. Det är som en drog. Varje gång jag vaknar på morgonen knäpper jag på P4, när jag åker till Stockholm sätter jag in en snäcka i örat och lyssnar på det senaste. Sen om jag har semester och inte behöver tänka jobb, då lyssnar jag mycket på P1. rRx FM om jag vill lyssna på musik. Då lyssnar jag inte på p4. Då tänker jag så här "nu har jag semester nu skall jag rensa min lilla hjärna".

Så du lyssnar på konkurrenterna? Ja precis.

RESOR

På skidor i Åre

Åre är Sveriges största skid-område för utförsåkning.

Text och foto: Johan Olsson Jonsson

Jag och familjen var där vecka 14 och åkte skidor i olika backar i området.

Vi åkte kabinbana upp till Åreskutans topp som är 1420 meter över havet. Kabinen har plats för 80 personer och det var alldeles fullt när vi åkte upp.

Det var så dimmigt att man inte kunde se backen när man skulle åka skidor ner och det blåste kraftigt.

Jag har några kort som jag tog när jag var där tidigare då det var klart uppe på Åreskutan.

Vi fick åka kabinbana ner eftersom det var så dålig sikt. Det var snö som hade frusit fast på kabinbanestolparna. Det finns också en linbana, en ägglift som man kan åka upp till toppen med.

Åreskutans topp är Sveriges näst högsta berg.

Vi bodde i Tegefjäll som ligger på norra sidan av Åre och söder om Duved.

Vi har också varit till Åre Chokladfabriken en dag och smakat och köpt choklad. Dom tillverkar mycket chokladgodis där.

Vädret var soligt och fint, men sista dagen snöade det.

INFO

Öppet:

mån 09:00-14:30

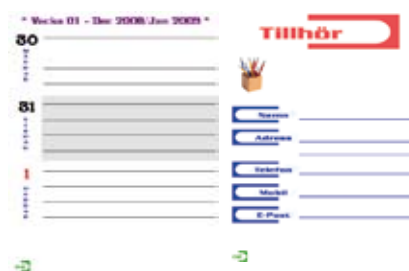
Tis 09:00-14:30

Ons 10:00-14:30

Fre 09:00-14:00

Här på Logotypen arbetar jag med egen produktion för kontor. Jag gör almanackor, termins-kalender, visitkort, reklambroschyrer, infoblad, skyltar, prislappar, logotyper med mera.

I år blir Logotypen 10år. Så därför har jag designat ny logotyp för Logotypen, som är fräçhare och snyggare.

Nu gör jag en terminskalender för 2008/2009.

Den kommer vara ca 120 sidor i A5-format. Den innehåller anteckningar, mina kontakter, mina hemsidor, kalender från aug 2008-juli 2009. Kalendern kommer ut juni-augusti.

Så kom in på Logotypen eller ring och bestäm tid så kan jag visa vad jag gör mer.

Logotypen

Knivstagatan 6

Uppsala

073-392 94 75

Sebastian Eneman

logotypen@gmail.com

Stort tack till våra sponsorer

Vi ser till att skillnaden märks!

www.krav.se

FB Företagarnas
Revisionsbyrå

Revision i Uppsala AB

www.fbrevision.com

metoder för individuellt stöd i arbete/verksamhet

www.misa.se

Vill du vara med och sponsra oss?
Kontakta Snabel-@!